

ישראל על הר סיני. כיון שירדו תורה שבכתב ותורה שבבעל פה, מיד ותחים כל העיר עליון ותאמנה זו את נעמי. הנודען כל העולים, ואמרו, זו היא התורה חמדה גנזה? מיד - וכל העם ראים את הקולות ואת הלוידם. אז אמרה, זו את נעמי, זו היא געימות התורה.

ולא ידעו ישראל הענש של התורה, עד שבאו לארה, שפתחות (שםות ט) ויבאו מרתה. וככתוב, שם שם לו חוק ומשפט ושם נפה. אז אמרה התורה, קראני לי מרא. והריכבו שלוש פרסות, והוא עסוק עליהם בטסודות הלה. קראו עליו, כפלח הרמן רקמה. אפלו הריקנים شبישראל מלאים תורה ומצוות ברמן.

אמר לו, אז הי ישראלי מתעטרים בתורה, התעטרו בשמות חוקים עליונים. כיון שעשו את העגל וסרחו, והיה מביא משה את התורה, כתובה על זהות של אבני עליונים, מלאים מכל טובות, חירות מלאך המות, ומשובור מלכיות, ומכל הפלחות הרעות של העולם.

כיון שראה משה את העגל, פרחו האותיות, וכולם עלו למללה. אז צוחה התורה ואמרה, אני מלאה הלבתי, מכמה טובות לישראל, ועכשו חורתי ריקם לחם, שלא מועילה להם. אז צוחו דעלויונים, ואמרו, (הושע) אויהם כי נדרו ממנה. אויהם כי להם שלא עמדו באמונה של רבונם.

רבי אלכסנדראי לטעמו. שאמר רבי אלכסנדראי, גנטש וסגורו הם שטפים ימד, והולכים מזה העולם ביחיד. עד בזאנה בית لكم. ולמה נקראת כך? אלא בית כדיין וקטרוג של כדיין וקרוב יש

בית لكم. לאן הילכו. לשאר עמי, עד דקיעינו ישראל על טורא דסיני. כיון דנחתו תורה שבכתב ותורה שבבעל פה, מיד ותחים כל העיר עליון ותאמנה זו את נעמי, איזדעת בולי עלמא, ואמרו, דין היא אוריתא חמדה גנזה. מיד וכל העם רואים את הקולות ואת הלוידם. כדיין אמרת זו את נעמי. דא הוא בעימיו דאוריתא.

ולא ידע ישראל ענש דאוריתא, עד דאתו לארה, דכתיב, (שמות טו) ויבאו מרתה. וכתיב, (שם טו כה) שם שם לו חוק ומשפט ושם נפה. כדיין אמרה אוריתא, קראני לי מרא. וארבבה תלת פרסי, והוא עסיק עמhone באlein רזיא. קראו עלייה, (שה"ש ו ז) כפלח הרמן רקמה. אפיילו הריקנים شبישראל מלאין תורה ומצוות ברימון.

אמר לו, כדיין هو ישראלי מתעטרן באוריתא, אתעטרו בשמהן גלי芬 עילאיין. כיון דעבדו יה עגל וסרחו, והוה מיתתי משה אוריתא, כתיבא על לוחין דאבני עילאיין, מליאין מכל טבן, חירות מלאך המות, ומשובור מלכיות, ומכל מרעין בישין דעלמא.

כיון דחמא משה היה עגל, פרחו אתוין, וכלהו סליקי לעילא, כדיין צוחח א/orיתא ואמרה, אני מלאה הלבתי, מפמה טבין לישראל, והשפא אהדרית ריקם למגנא, שלא מהנית להו. כדיין צוחה עילאיין, ואמרו, (הושע ז) אויהם כי נדרו ממנה. ווי להון, שלא אתקיעו בהימנותא דמאירידון.

רבי אלכסנדראי לטעמיה, דאמר ר' אלכסנדראי, גנטש וסגורו הם שותפין יחד, והולכים מזה העולם ביחיד. עד באנה בית כדיין וקטרוג מזה העולם ביחיד. עד באנה